

beruházás tárgya az Európai Unió felperes szerint legnagyobb papírgyárának felépítése. A felperes azt állítja, hogy jóllehet világosan látszott, hogy a támogatásban részesülő beruházásnak komoly és aránytalan kihatási lennének reá és az ágazat egészére nézve, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem volt szükség hivatalos vizsgálatra, ugyanis a regionális támogatás nem érte el a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatás⁽¹⁾ (a továbbiakban: a regionális támogatásokról szóló iránymutatás) 68. pontjának a) és b) pontjában rögzített piaci részesedési és termelőkapacitás-növekedési küszöbértékeket, és ennek megfelelően a támogatást az EK-Szerződéssel összeegyeztethetőnek nyilvánította.

A felperes – amely a támogatás kedvezményezettjének közvetlen versenytársa – a következő indokok alapján támadja a Bizottságnak az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos eljárás megindításának mellőzéséről szóló határozatát:

Először is, a felperes szerint a Bizottságnak meg kellett volna indítania az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti és a 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 4. cikkének (4) bekezdése szerinti hivatalos eljárást, és alaposabban meg kellett volna vizsgálnia a támogatást a piacot jellemző szerkezeti nehézségekkel kapcsolatos kétségek fényében és megfelelő piacértékelést alapul véve. A felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen szorított a regionális támogatásokról szóló iránymutatás 68. pontjában szereplő küszöbértékek merev alkalmazására, és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el a termelőkapacitás növekedésének kiszámításakor.

Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az EK 87. cikkének (3) bekezdését és regionális támogatásokról szóló iránymutatást, amennyiben a megtámadott határozat (i) nem tartalmaz semmilyen, a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hátrányos hatást illető elemzést, és (ii) hibásan értelmezi a regionális támogatásokról szóló iránymutatást. Erre alapozva azt állítja, hogy ahelyett, hogy összevetette volna a régióra nézve származó előnyöket a jelentős összegű támogatás által az egész ágazatra gyakorolt kihatásokkal, a Bizottság pusztán a termelőkapacitás növekedése 5 %-os küszöbértékének betartását vizsgálta meg, anélkül, hogy közgazdaságtani elemzést végzett volna el. A felperes szerint ezenkívül a regionális támogatásokról szóló iránymutatás 68. pontjában szereplő teszt alkalmazása ellentétben áll az EK-Szerződéssel, ugyanis az említett rendelkezés nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy automatikusan jóváhagyjon minden olyan támogatást, amely az ott szereplő küszöbérték alá esik.

Harmadszor, a felperes szerint a megtámadott határozat hibás, mert ténybeli tévedéseket és nyilvánvaló mérlegelési hibákat tartalmaz a piac-meghatározást és a termelőkapacitás-növekedést illetően.

Negyedszer, a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az EK 87. cikk (3) bekezdését és a regionális támogatásokról szóló iránymutatást, amennyiben a megtámadott határozat nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz a támogatás minősítését illetően.

Ötödször, a megtámadott határozat azért is hibás, mert jogi tévedést tartalmaz, amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy Németország 2007-2013-as regionális támogatási térképe összeegyeztethető az EK-Szerződéssel, amelynek értelmében Brandenburg-Nordost régió jogosult állami támogatásra a 2007-2013-as időszak egészére nézve az EK 87. cikkének (3) bekezdése a) alpontjában foglalt kivétel alapján. Ezen túlmenően a megtámadott határozat azért is hibás, mert nem veszi figyelembe az ugyanazon projektre vonatkozó többi támogatást.

Végül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette indoklási kötelezettségét az előzetes vizsgálat vonatkozásában.

⁽¹⁾ HL C 54., 13. o.

⁽²⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

2008. augusztus 11-én benyújtott kereset – Olaszország kontra Bizottság

(T-305/08. sz. ügy)

(2008/C 272/58)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselő: F. Arena, avvocato dello Stato)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45 °-ától keletre és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra irányuló halászatot folytató erszényes kerítőháló hajók vonatkozásában alkalmazandó sürgősségi intézkedések meghozataláról szóló, 2008. június 12-i 530/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 155., 2008. június 13.) 1. cikkét annyiban, amennyiben 2008. június 16-tól az olasz lobogó alatt közlekedő hajók számára megtiltja az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45 °-ától keletre és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhalra irányuló halászatot, valamint a kékúszójú tonhalak fedélzeten való tárolását, halketrecben történő hízalását vagy tenyésztését, azok átrakodását, átszállítását vagy kirakodását;
- az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az olasz kormány által az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához benyújtott kereset az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45 °-ától keletre és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra irányuló halászatot folytató erszényes kerítőhálós hajók vonatkozásában alkalmazandó sürgősségi intézkedések meghozataláról szóló, 2008. június 12-i 530/2008/EK rendelet (HL L 155., 2008. június 13.) 1. cikke ellen irányul.

A felperes a rendeletet öt jogalap alapján támadja.

Az első jogalap keretében a felperes előadja, hogy a megtámadott rendelet semmiféle indokolást nem tartalmaz, mivel az az állítás, miszerint az olasz flotta halászati lehetőségeit 2008. június 16-án kimerítette, mindössze azon alapul, hogy utal a Bizottság rendelkezésére álló bizonyos – közelebbről meg nem határozott – információkra, valamint a saját ellenőrei által készített jelentések (ugyanancsak ismeretlen) tartalmára.

A második jogalappal a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság visszaélt hatáskörével azáltal, hogy a sürgősségi intézkedést a 2371/2002/EK tanácsi rendelet 7. cikke értelmében nem az e rendelkezésben meghatározott feltételek fennállása miatt hozta meg, hanem amiatt, hogy Olaszország állítólagosan megsértette bizonyos, az 1559/2007/EK tanácsi rendeletről eredő kötelezettségeit.

A harmadik jogalap keretében a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság megsértette a 2371/2002 rendelet 7. cikkét és 26. cikkét, mivel az általa előadott tényállás legjobb esetben az e rendelet 26. cikke szerinti intézkedések meghozatalát tette volna lehetővé (az erre előírt eljárás betartásával), nem pedig a 7. cikk szerinti intézkedéseket.

A negyedik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a megtámadott jogi aktus tévesen értelmezte a tényeket, mivel az olasz hatóságok által a Bizottsággal közölt adatokból az következik, hogy az olasz lobogó alatt közlekedő hajók által fogott kékúszójú tonhal mennyisége még a megtámadott rendelet meghozatala után is az engedélyezett kvóta 50 %-a alatt volt, tehát téves a megtámadott rendelet alapját képező előfeltevés (az olasz flotta számára engedélyezett fogási kvóta túllépése).

Az ötödik és utolsó jogalappal a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem indokolta meg az 1559/2007 rendelet megsértésére vonatkozó állítását, ami szintén egy általános kijelentés a megtámadott rendelkezésben annak megjelölése nélkül, hogy milyen jellegű ez a jogsértés, és hogy milyen tényezők alapján állítja, hogy a felperes tagállam megsértette az említett rendeletről eredő kötelezettségeit.

2008. augusztus 5-én benyújtott kereset – Fitoussi kontra OHIM – Lorient (IBIZA REPUBLIC)

(T-311/08. sz. ügy)

(2008/C 272/59)

A keresetlevél nyelve: francia

Felek

Felperes: Paul Fitoussi (Vincennes, Franciaország) (képviselők: K. Manhaeve, T. van Innis és G. Glas ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-tervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Bernadette Nicole J. Lorient (Ibiza, Spanyolország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal második fellebbezési tanácsának 2008. május 7-i határozatát (R 1135/2007-2. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: Bernadette Nicole J. Lorient.

Az érintett közösségi védjegy: az „IBIZA REPUBLIC” ábrás védjegy a 25., 41. és 43. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában – 3 868 072. sz. védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: körrel övezett, ötágú csillag megjelenésű nemzeti ábrás védjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel i) a korábbi védjegyet körrel övezett, ötágú csillag megjelenítéseként, nem pedig egyszerűen csillagként kell vizsgálni; ii) a korábbi védjegy benne rejlően erőteljes, nem pedig csekély megkülönböztető képességű védjegy; iii) a korábbi védjegy ábrás eleme domináns a szövelemhez képest, nem pedig fordítva.